

Koronglövészet – korongvadászat

Egy vadászati magazin hasábjain sokszor jelennek meg olyan írások és gondolatok , amelyek valamilyen irányba szeretnék hangolni az olvasót , amelyek valamely terméket vagy szolgáltatást hivatottak nyíltan vagy kevésbé egyértelműen népszerűsíteni . Az általam előadni kívánt gondolatok remélem mégis más módon csapódnak le az olvasókban , és azt gondolom egy igazán érdekes és talán egész életen keresztül élvezhető olyan dologra próbálok rávilágítani , amely ebben a rendkívül bonyolult világunkban is ad egyfajta biztos pontot az életben ...amely biztos pont a koronglövő lőtér .

Bár évek óta nem kerül pont egy a sport szempontjából egyáltalán nem életbevágó kérdésre , mégis egy gondolattal meg kell világítsam a címben szereplő kötőjel jelentőségét . A XIX. században kitalálta néhány kiváló elme a sörétes fegyver olyan módon való használatát sport és szórakozás céljából , amely kezdetben üveggömbök , később „agyaggalambok” vetőgéppel történő kidobását és sörétes fegyverrel való eltalálását jelentette . Ez a versenysport 1921-ben alakult ki a ma is működő formációra , vagyis ebben az évben megalakult az a világszervezet , mely az olimpiai eszmerendszer elemeire épült , és elvált ettől a szervezettől és önálló arculattal működik mai napig is a vadászlövészet világszövetsége . Az egyik a mai napig szinte változatlan szabályok szerint irányítja a világ skeet , trap illetve dupla trap lövészetét , míg a másik szervezet a korongvadászat(sporting) , gyorsított korongvadászat(compact sporting) , univerzál trap , szárnyas korong(helices) , és a kombinált vadász lövészet gazdája . Az ISSF (korábban UIT) legnagyobb eseménye a négyévenkénti olimpia , míg a FITASC évente világbajnokságot rendez valamennyi versenyszámban . Azt gondolom mindkét szervezethez tartozó minden fajta koronglövészet egy végtelenül egyszerűnek tűnő , mégis soha meg nem unható és a végtelenségig tökéletesíthető sport , és azt gondolom végeredményét tekintve nagyon is „magyar sport” mindkettő , hiszen ezekben a sportágakban van számos olimpiai bajnokunk és világbajnokunk is . Mégis számomra – mint vadászattal is foglalkozó koronglövő számára – valamelyest a korongvadászat áll közelebb , mert leginkább igényli a kreativitást , mert szórakoztatva nyújt testedzésre lehetőséget , és mert egyértelműen lemérhető számomra az eredményes vadászatban való rendkívül nagy jelentősége és haszna .

A korongvadászat lényege , hogy a korongdobó gépek által kidobott korongok pályája nincs nagyon szigorú paraméterekkel meghatározva , a korongok mérete és sebessége változó , a korong típusától függően számtalan nehezítést lehet elérni a távolság és a mozgás irányának kiszámíthatatlansága miatt ... miközben meg kell tanulnunk a környezetből úgy kiválasztani a célt (korongot) , hogy ne essünk a domborzati tényezők és a vizuális érzékünk csapdájába . Egy jó korongvadász pályán ha lőállásról-lőállásra haladunk , minden egyes helyen más gépek és más jellegű korongok fogadnak bennünket , próbára téve a koncentráció képességünket , a szemünk és a kezünk/testünk összhangját ... melynek során a legalapvetőbb elvárás a versenyző/lövő felé , hogy minden mást ki kell kapcsolnia a tudatából , ha eredményes szeretne lenni . Talán ez a legfontosabb szempont is , amiért lőtérre járunk korongra vadászni , hiszen a mindennapok problémáitól való elszakadásra kevés jobb recept létezik , mivel a korongok eltalálása nem csak a siker ritkán élvezhető ízét hozza a lelkünkbe , hanem mind emellett a jó levegőn sétálva megtanulhatunk löni is sörétes fegyverünkkel !

A sörétes fegyverrel való eredményes lövésről pár mondatban ....

Mindenek előtt le kell szögezmem , nem lehet eredményesen löni/vadászni olyan fegyverrel , amely nem a saját testünk kiválasztott paraméterei szerinti , és nem lehetünk biztonságos és egyben stabilan eredményes sörétlövők ha nem használjuk mindkét szemünket a „célzás” és lövés folyamatának teljes végrehajtása során !

Először is pár mondattal a személyre szabott vagy alakított fegyverről , illetve annak jelentőségéről az eredményesség oldaláról megközelítve ....

A sörétes fegyverrel való lövés során valójában azt kell elérnünk , hogy a fegyvert „bele helyezzük” abba a lő irányba , amelyet a két szemünkkel „jelölünk ki” , és amely úgy történik hogy a lehető legerősebben a korongra/célra koncentrálnak próbáljuk a legélesebben nézni/látni a célt annak pályája során . A „bele helyezés” egy olyan mozdulatsor kell legyen , amelynek a végén a személyünkre szabott/alakított fegyver nyugszik az egyik tenyerünkben , illeszkedik az egyik vállgödrünkbe , hozzá simul az arcunk egyik oldalához ... és mindezt valahányszor végrehajtjuk , a fegyver minden esetben ugyanoda érkezik és ugyanúgy áll ezen „rögzítési pontok” között . Ennek érdekében kell a fegyvernek megfelelő agy-hosszúságúnak lennie , megfelelő agy-magassággal és dőléssel , a személyhez illesztett agyaltalp dőléssel és csavarodással rendelkeznie , a cső és az agy megfelelő súlyeloszlásával bírnia annak érdekében , hogy ne „billljen” a cső a fegyver felemelése és lendítése közepette .... arról nem is beszélve , hogy mekkora jelentősége van a tenyér-gombnak , az elsütő billentyű és a tusa nyak távolságának , a sátorvas és a billentyű(k) kialakításának , az angol agynak és a pisztoly fogásnak , a valamilyen pofadék kialakításnak ... és további számtalan olyan szempontnak , melyeket csak az igazán hozzáértők tudnak esetenként az egyszerű lövő/vadász számára nem is mindig könnyen és érthetően elmagyarázni . Ezeket a szempontokat lehet/kell valamilyen mértékben figyelembe venni fegyver cseréje vagy vásárlása során , illetve akkor , amikor esetleg elhatározzuk , hogy egy szakember segítségét kérjük nem megfelelőnek gondolt , vagy egyszerűen csak tökéletesítendő lő tudásunk fejlesztéséhez . A fegyver kiválasztásához vagy átalakításához is szakember szükséges , mert megítélésem szerint a hozzáértő segítségével sok pénz és rengeteg kísérletezésre elfecsérelt idő takarítható meg .

A kettő szemmel történő „célzás” és lövés művelete ennél bonyolultabb kérdés , mivel itt is lehet – sőt igenis ajánlott – szakembert igénybe venni segítségképpen , azonban a végrehajtást nem bízhatjuk másra ! Senki sem tudja „nyitva tartatni” a hosszú évek alatt mindig becsukásra kárhóztatott szemünket saját magunk helyett ! Ezt meg kell tanulni , és bele kell „égetni” a „merev lemezünkbe” , mert nincs más alternatíva ! Természetesen ennek apropóján újabb és újabb tisztázandó kérdések merülhetnek fel a szemdominanciát és a jobb vagy balvállasságot illetően , vagy éppen azzal kapcsolatosan , hogy miképpen lehet egyszerre élesen látni a „legyet” a cső végén és a korongot/célt több tíz méter távolságban ? Az érzékeléssel kapcsolatosan egy másik írásban fogok majd foglalkozni , most arra próbálok inkább pár gondolatot elpalántálni az olvasókban , hogy hogyan lehet egyszerre élesen látni egy 50-70 cm-re illetve egy 50-70 m-re lévő pontot .... Sehogyan sem lehetséges , de nem is kell !

A sörétes fegyverrel való célzásról már fentebb írva azt rögzítettem , hogy a koncentrált nézéssel élesen meghatározott „lő irányba” behelyezzük a sörétes fegyvert .... amely ugye azt jelenti , hogy oda fog a fegyver löni/ oda fog a sörétraj irányulni , ahová nézünk !!! Ez a kulcsa a sörétes fegyverrel való lövésnek ! Csak gondoljuk végig : van egy fegyverünk , amely úgy van kialakítva , hogy a testünk kijelölhető pontjai közé helyezve a sörétes fegyver csövei pontosan abba az irányba mutatnak , ahová a fegyver csövei felett nézünk . Ezt a helyzetet kell gyakorolnunk „számtalanszor” , nem becsukva egyik szemünket sem , gyakorolva az élesen látást a távolban is , és az agyunkba elraktározva a vállba emelés olyan módon történő végrehajtását , hogy az minden esetben ugyanúgy sikerüljön ! Ezt a műveletet szerencsére lehet „szárazon” is gyakorolni , hiszen akár a fegyver elsütése nélkül is lehet a fegyver felemelését gyakorolni , de a puffer patron használata majdnem teljes élményt nyújthat a fegyver elhasználódása/károsodása nélkül . A fenti gondolatok az álló célpontra történő lövésre igazak , mi a teendő , ha – legtöbbször – mozgó célra kell lövést tenni ?

Ha az alapfeltételek teljesültek , tehát a fegyver testre szabott és mindkét szemünket végig képesek vagyunk nyitva tartani a fegyver emelése és elsütése során is , akkor következik a „célzás” a mozgó célpontra . A „célzás” alapjaiban szerencsére semmiben nem tér el az álló

célra történő lövéstől , „pusztán” csak annyiban , hogy amikor az élesen látott mozgó célra irányul a helyesen vállba vett fegyverünk , akkor egy derékból végrehajtott - finom de határozott és a cél mozgásának irányába történő - lendítés közepette haladéktalanul elsütjük a fegyvert...miközben természetesen a cső folyamatosan a cél mozgásának irányába lendül tovább ! Ennek a fizikai magyarázata : ha abban a pillanatban , amikor a célra nézünk/tartunk megtörténik a lendítés és „szinte” ugyanabban a pillanatban a fegyver elsütése , akkor a különböző belső idegi döntések és annak reakció-ideje alatti csőmozgás az ösztönösen optimális lendítéssel során pontosan annyi „elértást” eredményez , mint amennyire szükség van a korong/cél eltalálásához .

Hogy ehhez hogyan álljunk hozzá , milyen fegyvert vagy löszert használjunk ... eltörik-e a korong ezek után illetve kaphatunk-e elismerést a sikeres lövést követően , talán a későbbiekben megtudjuk ...